

Născut la data de 23.01.1968 în micul orașel de câmpie Corabia, jud. Olt, aflat pe malul Dunării albastre în apropierea gurii de vărsare a Oltului în mărețul fluviu. Am publicat primele versuri în reviste literare și scris și în format electronic prin anul 2017, dar primul volum de poezii îmi apare în vara anului 2021:

Cioburi de gheață - Baia Mare, iunie 2021; Universuri paralele - Baia Mare, septembrie 2021; Petale de lumină - Baia Mare, octombrie 2022; Aripi de pământ - Baia Mare, octombrie 2022; Violete - București, decembrie 2022 - ianuarie 2023; Sâmburi de drum - București, august 2023.

Publicații frecvente în revistele: Revista - Dacia Magna - Angela Irina Ghintuială 2019-2020 - on-line Revista Extemporal Liric - Teodor Dume 2020-2023 on-line Revista Zbor spre înălțimi - Camelia Bot

2019-2023 on-line

Reviste tipărite: Revista Inimă de român coordonator Sorin Dumitrache - Pianul de jos - Alba 2020 Revista Vitrina cu Poezii coordonator Emanuela Florea (Dumitru) - Baia Mare Revista Ampretele sufletului coordonator Eugenia Enescu Gavrilescu - Buzău 2021 Revista Luceafărul din vale coordonator Kessy - Ellys Nycollas - Petroșani 2021-2022 Revista Dor de infinit coordonator Grigore Curcanu - București Revista Ecourile inimii coordonator Mariana Kiss Antologii literare: Dor de infinit - Lorică Mihăilă Iași 2021; Pe aripile iubirii - coordonator Emanuela Florea - Giurgiu 2022; Ecourile inimii coordonator Mariana Kiss - Giurgiu, 2021-2022; Iubirea ca o poezie - coordonator Marilena Răghinaru - Iași 2023.

Participări la diferite concursuri de poezie cu obținerea a mai multor diplome, mențiuni, premii sau medalii meritorii! În lucru volumele de poezie Fluturi de rugină și Valea Sării... Fără cititori scriitorul nu are valoare!

ROMÂNIA MEA

Acasă e acolo unde cântă
ciocârlia!

La nord de Dunărea albastră-i al
meu sat.

Corabia în care m-am născut e cel
mai minunat,

Și mă mândresc că sunt născut în
România.

E țara mea, acolo unde ape
izvorăsc

Mai limpezi și mai reci ca nicăieri
în lume.

E țara unde piatra se cioplește
anume,

Iar lupul și pădurea din Coloană
îmi vorbesc .

E țara mea, acolo unde teiul dă în
floare,

Iar plopii fără soț îmi cântă
Rapsodia.

E țara mea, e una România!

E țara lui Ștefan cel Mare ...

Lui Cuza, Țepeș, Horea și Vodă
Mihai,

E țara Principatelor unite într-un
neam.

Ținutul unde verzi păduri
cutreieram,

Iar naiul îngână Doina în dulcele
său grai.

E țara unde boii trag la care.

Tăcuți la masă ne hrănim cu
necuvinte.

Ne astâmpărăm iubirea pe tunuri
și morminte,

Pe timp de pace, când ne paștem
turma de mioare.

Aici e țara mea de dor și neamul
ce-l iubesc,

Muntenia, Ardealul, Bucovina și
Țara Românească,

Banatul și Dobrogea, Moldova,
Basarabia....să trăiască!

Oltenia - Eternă Terra Nova,
pământul strămoșesc,

Sunt trup din lutul tău scaldat în
sânge românesc!

SÂMBURI DE DRUM

Papion, frac,

pantofi negri de lac,

sunet prelung de trompetă...

Stâng, drept, stâng,

ușor, legănat...

se stinge încet în pământ,

și se pierde în pală de vânt,

și în cozi de cometă.

Dreapta peste stânga,

Pui colț la colț și îndoii,

stânga peste dreapta apoi,

strângi lacrimi , una câte una,

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*

până termini de împăturit.
Și apoi plângi...plângi până simți
că seacă
tot izvorul de amintiri
din pleoapele ninse de
promoroacă.
Papion , frac,
pantofi negri de lac...
Promiți că n-ai să-ți mai cureți de
carii
costumul, până la ultima
înfățișare,
și țipi...și urli atât de tare...
Of, Doamne, ți-aduci aminte
și te împiedici în cuvinte,
ultima dulceață mâncată
împreună
era de cireșe amare!
Se scutur copacii de frunze, și-n
fum,
doar sâmburii goi
trag șapte salve de tun.
Înghiți în sec cireșe amare,
te îneci, tușești, dar pășești
cu trup drept, pe ultimul drum.
Papion, frac,
pantofi negri de lac ,
toate-s amintiri de acum..
Dă-mi Doamne cireșe amare să
înghit,
măcar un pumn.
Și apoi
pot să-mi fac din sâmburii goi
bănuții de drum.

TENEBRELE DIN VALEA SĂRII

Am văzut prin Valea Sării
alte văi întunecate
ce-și făceau prin foc cărare
să deschidă lumea veche
printr-o nevăzută poartă.
Am văzut crăpând văzduhul,
șiroind prin văi ca lava
cea fierbinte, fumegând,
ce curgea din cer, văpăi,
ca să umple prin adâncuri,
prin tenebre catacombe
să le îngrașe,
cu miros de sânge putred,
carne smulsă de pe oase...
totu-i orb, și lut, și mut?!

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

Am văzut cum se avântă
pasărea cu cioc de fier,
cum prăvale ca un vultur
și-și înfige gheara-n lână
cum străfulgeră din cer,
cum aruncă prin furtună
limbi de foc, urlând la prada
ce se adapă cu sare
pentru zborul cel din urmă,
pentru ultima chemare.
Am simțit fiori ca prada,
vocea ei impunătoare, amuțise...
Tot pământul, toată valea
înnegrise,
și seca arzând fluide,
și seca precum oceanul
de cuvinte, fără apă,
de lumină fără viață,
doar perdele de iluzii
și de ceață.
Am văzut cum Valea Sării
n-avea zori de dimineată.

VISURI DE PURTAT

Frumoasă toamnă ploioasă
cu vântul ce-n fereastră adastă,
cu frunzele prin mansarda pustie,
cu umbrele pe podeaua lucie
pe unde pașii tăi au dansat,
odată cu lupii ce urlă la lună,
când strâns mă apucasei de mână,
de teamă să nu mă răscumpere
vântul,
de teamă ca ploaia să nu-mi spele
gândul
și să cearnă în clepsidră cuvântul
...

Frumoasă toamnă ploioasă
ce vii și îmi bați la fereastră ,
nu vezi că am adunat la pervaz
mormane de frunze uscate
și visuri ce s-au îngălbenit de
purtat?

Nu simți cum ramul se frânge
și plânge
odată cu ploaia
și spală cărarea de frunze
și pașii ce umplu odaia
și lasă în suflet curat?

AZUR DE DIMINEATĂ

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

Citești în ochii mei poeme
și mii și mii de gânduri
ascunse printre rânduri
și mii și mii de file ...
Poeme de iubire înflăcărată,
cu el și ea
cum n-au mai fost vreodată,
cu ea spre el zburând,
cu el spre ea dorind.
Citești și te aprind
prin trupul tău de zeie.
Citești și mă aprinzi
cu trupu-ți de femeie!
Citești în ochii mei seninul
și te îmbeți de fericire
cum te îmbată vinul.
Citești în ochii mei de seară
albastrul cerului ce lin coboară
să-și ia culoarea de odinioară.
Citești în ochii mei de scrum
tot griul vântului de toamnă,
cenușa vălului de fum
ce s-a iscat din pulberea de rană
și toate pietrele de moară
de pe drum...
Citești în ochii mei poeme
cu aripi de pământ
la cer cum se înalță,
când noaptea-ți flutură în gene
petale de lumină,
citești și sorbi cu sete
pictura cea divină
din ochii mei,
azur de dimineață!

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*

Doina Bârcă